

ตอนที่ ๓

พ่อค้าเรือข้าว

สมัยเป็นฆราวาส หลวงพ่อต้องเป็นพ่อค้าข้าวแทนบิดาที่สิ้นชีวิตลง เมื่อหลวงพ่อยังได้เพียง ๑๔ ปี

พ่อค้าวัย ๑๔ ปี ค้าขายข้าวขึ้น - ลง ระหว่างสองฟากน่องกับกรุงเทพฯ เดือนหนึ่ง ๒ - ๓ ครั้ง นับเป็นภาระที่หนักมากทีเดียว

ชีวิตของหลวงพ่สมัยเป็นเด็กๆ ในฐานะพ่อค้าข้าวนั้นเป็นอย่างไร อยากจะกล่าวถึงชีวิตของทิดชื่น บ้านอยู่อยุธยา ที่มีอาชีพเป็นพ่อค้าเรือข้าวเหมือนกัน มาเล่าไว้พอเป็นแบบให้นึกถึงชีวิตของหลวงพ่วัดปากน้ำ ในสมัยนั้นได้บ้าง

ทิดชื่นเป็นพ่อค้าเรือข้าว ที่กู้เงินมาซื้อเรือกระแซง สำหรับบรรทุกข้าวขาย ใช้เวลาเพียงแค่ ๔ - ๕ ปี จากเรือกระแซงลำเดียว ก็เพิ่มขึ้นเป็น ๓ ลำ กิจการค้าข้าวของทิดชื่นเป็นไปด้วยดี

ทิดชื่นจะออกไปติดต่อขอซื้อข้าวตามถิ่นต่างๆ ในท้องทุ่งเสนา จ.อยุธยา เพื่อนำไปบดข้าวตรวจดูว่าข้าวสวยหรือไม่สวย แล้วจึงตกลงต่อรองราคากันและกัน หากตกลงกันยั้งหนึ่งแล้ว ข้าวยังไม่เต็มลำเรือ ก็ต้องติดต่อซื้อหาจากย้งบ้านอื่นๆ เรื่อยไปกว่าจะตระเวนซื้อจนหมดฤดูดวงข้าวก็กินเวลาหลายเดือน

กำไรที่ทิดชื่นได้มาจากการค้านี้ ก็คือ “ข้าวออก” ซึ่งเป็นข้าวที่ได้มาจากการค้าอย่างนี้ คือ การซื้อข้าวจากชาวนา จะใช้วิธีตวงด้วยถัง คัด ๑๐๐ ถัง เป็น ๑ เกวียน แต่เมื่อนำเอาข้าวเปลือกไปขายที่โรงสี ทางโรงสีจะชั่งเป็นกิโลกรัม คัด ๑,๐๐๐ กิโลกรัม เป็น ๑ เกวียน เมื่อเอาข้าวที่ซื้อเป็นถังจำนวน ๑ เกวียน ไปชั่งจะได้น้ำหนักถึง ๑,๑๐๐ - ๑,๑๕๐ กิโลกรัม เท่ากับได้กำไรเกวียนละ ๑๐๐ - ๑๕๐ กิโลกรัม “ข้าวออก” จึงเป็นตัวทำเงินให้แก่พ่อค้าข้าวอย่างทิดชื่นได้ (ปัจจุบันเลิกการตวงถังแล้ว)

ชีวิตพ่อค้าเรือข้าว นอกจากจะเปิดโลกให้ทิดชื่นมีหูตากว้างไกล มีเพื่อนฝูงลูกค้าในหลายพื้นที่แล้ว ยังมีเหตุการณ์ที่ทำให้ทิดชื่นได้รู้รสชาติของคนค้าข้าว ที่ต้องรอนแรม ไปตามที่ต่างๆ อย่างแจ่มแจ้งมากขึ้น

ในวันที่พี่สาวของทิดชื่นใกล้จะสิ้นใจ แม้ทิดชื่นจะห่วง แต่ก็ต้องนำข้าวไปเข้าคิวชั่งที่โรงสี โดยต้องออกจากบ้านตั้งแต่ตีสาม โยงเรือข้าว ๒ ลำเข้าด้วยกัน ให้ลูกสาวถือท้าย ส่วนตัวเองขับเรื่อนำ (สมัยหลวงพ่อดำปากน้ำไม่ได้ใช้เรื่อนยนต์อย่างนี้ แต่ใช้ถ่อใช้แจวกัน)

เมื่อเรือวิ่งมาได้ระยะหนึ่ง ก็เห็นเรือสองตอนจอดนิ่งอยู่ริมฝั่ง ดูท่าทางเหมือนเรือจะเสีย ทิดชื่นก็วิ่งเรือผ่านไป พอออกมาถึงปากคลอง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีบ้านเรือนอยู่เต็มสองฝั่งคลอง เรือสองตอนที่เห็นจอดอยู่ก็วิ่งตามมา แล้วเลยแซงหน้าเรือทิดชื่นไปดับเครื่องอยู่ข้างหน้า ทิดชื่นก็แปลกใจอยู่ที่เห็นเรือลำเดิมนั้น แต่ก็ได้หนีเกลียวใจอะไร จนกระทั่งเรือวิ่งมาได้อีกระยะหนึ่ง ซึ่งเป็นที่เปลี่ยวพลอดบ้านเรือน

เรือสองตอนลำเดิมโผล่มาชนาบข้างเรือของทิดชื่น แล้วคนบนเรือก็พยายามจะเข้ามา ทิดชื่นเห็นท่าไม่ดี จึงเร่งเครื่องเรือเต็มที พร้อมใช้เท้าถีบกราบเรือสองตอนให้ถอยห่างออกไป พลังตะโกนว่า

“เฮ้ย พวกเอ็งจะเอาอย่างไร”

คนบนเรือก็ถามสวนมาว่า “บ้านแพนไปทางไหนละ”

ทิดขึ้นแปลกใจ เพราะคนท้องทุ่งภาคกลางนี้จะต้องรู้จักบ้านแพนดี เพราะเป็นชุมทางค้าขายสินค้าและท่าเรือเมล์ กับทั้งนึกถึงพิรุณของเรือลำนี้ จึงรวบรวมกำลังถีบเรือสองตอนให้ห่างออกไป แล้วกระโดดเข้าไปคว้ามิดในเรือ คนบนเรือสองตอนคงคิดว่าทิดขึ้นเข้าไปคว้าปืน จึงถอยเรือออกห่างไป

ทิดขึ้นก็ไม่รู้ว่าคนเหล่านี้จะมาปล้นเรือหรือเปล่า เพราะส่วนใหญ่่นักปล้นเรือมักชุมปล้นเรือขาล่องกลับมาจากโรงสีมากกว่า แต่มันก็เป็นเหตุการณ์ตื่นเต้นที่ผ่านเข้ามาในชีวิตพ่อค้าเรือข้าวของทิดขึ้น

ส่วนชีวิตพ่อค้าเรือข้าวของเด็กน้อยอายุ ๑๔ ปี อย่างหลวงพ่อดล วัดปากน้ำสมัยเป็นฆราวาสนั้น ก็ผ่านเหตุการณ์ร้ายคล้ายอย่างนี้มาเหมือนกัน

เมื่อค้าข้าวมาได้ ๕ ปี จนมีอายุได้ ๑๙ ปี หลวงพ่อได้เล่าเหตุการณ์ครั้งนั้นไว้ดังปรากฏในบันทึกว่า ท่านเกือบโดนโจรปล้น ที่คลองบางอีแทน ทำให้ท่านได้คิดและตัดสินใจออกบวชตลอดชีวิต จนที่สุดได้บรรลุนิพพานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้รู้เรื่องราวของชีวิตไปตามความเป็นจริง

ชีวิตของความยากลำบากในการแสวงหาทรัพย์ ย่อมพบกันแล้วทุกคน แต่จะมีใครสักคนที่ได้คิดอย่างชีวิตของหลวงพ่อดล วัดปากน้ำ กระทั่งได้ตัดสินใจออกบวช และค้นคว้าธรรมอย่างจริงจัง จนได้พบ “วิชาธรรมกาย” นำมาสอนให้กับชาวโลกได้รู้จักความจริงแท้ของชีวิต

ชีวิตของทิดขึ้นเป็นตัวอย่างของชีวิตหลายๆ ชีวิตในโลก ที่แม้จะพบความยากลำบากในชีวิต แต่ก็ไม่พบการตัดสินใจที่จะทำให้ชีวิตให้สูงขึ้นกว่านี้ได้อย่างไร

ชีวิตของหลวงพ่อดล วัดปากน้ำเป็นชีวิตของบัณฑิตผู้มีปัญญา แม้จะมีชีวิตผ่านโลกมาเพียง ๑๙ ปี แต่ก็มี การตัดสินใจที่ยิ่งใหญ่ ในการมุ่งแสวงหาความเจริญยิ่งขึ้นไปให้กับชีวิต นั่นคือการออกบวช เพื่อแสวงหาความจริงแท้ของชีวิต ทำให้ไม่ต้องดำเนินรอยตามไปอย่างกับบิดาและปुरुพชนของท่าน

หลวงพ่อดลท่านมีชีวิตที่ประเสริฐกว่า เพราะได้เข้าถึงสิ่งที่ประเสริฐ คือ “ธรรมกาย” และได้สั่งสอนเผยแผ่ “วิชาธรรมกาย” ที่ท่านค้นพบ เพื่อชาวโลกจะได้ไม่ต้องดำเนินชีวิต

ข้าราชการพรพชน คนร่นเก่ำๆ ให้ได้มีชีวิตใหม่ทีพบแสงสว่างของชีวิตได้

จุดพลิกชีวิตของหลวงพ่อ จากพ่อค้าเรือข้าวมาเป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา ผู้
ปรารถนาแสวงหาวิชาของพระพุทธเจ้า จนกระทั่งท่านพบได้นั้น นับเป็นตัวอย่างให้
กับชาวโลกได้คิดว่า แล้วชีวิตของท่านละเกิดมาแสวงหาอะไร ?

